

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Rhode.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

ciavit ille, ut Genium domi suæ vidisset adstantem, & sibi præcipientem, ut mitteret Joppen homines, qui accerferent Simonem cognomine, Petrum: ex quo ea audiret, quæ ipsi essent, & ipsius toti familiæ salutaria. Hic cum ego loqui cœpisssem, illi divino afflatu correpti sunt, quemadmodum & nos fuimus principio. Tum recordatus sum illud Domini dictum, quo dixerat, Joannem quidem abluisse aqua, sed nos Spiritu sacro ablutum iri. Quod si eodem illos munere affecerat Deus, quo nos, cum in Jesu Christi Domini fidem venissemus: ego quis eram, ut possim obistere Deo? C. Jam nihil addimus: sed gratias Deo agimus, qui etiam exteris per vitæ castigationem aditum ad vitam patefecerit.

SENTENTIA.

Imitanda, est Petri modestia, qui quod divino jussu fecerat ejus tamen causam hominibus reddere non dedignatur. Quos Deus admittit, eos repudiare nemo debet.

R H O D E. Actor. 12.

ARGUMENTVM.

Eductus divinitus ex carcere Petrus, Christianis narrat, quemadmodum fuerit eductus.

Petrus, Rhode, Christiani.

Aperito mihi has fores aliquis. *R.* Nescio quis pulsat ostium: providebo quis sit. *P.* Ecquis aperit tandem! *R.* Petrus est, Petrus. O me felix.

felicem! o populares, salvi sumus! Petrus pro foribus vestibuli stat. C. Infanis. R. Minime vero: agnovi ejus vocem. C. Genius ejus est. P. Heus, aperite tandem. R. Non auditis eum pulsantem? C. Aperiamus. O mirum miraculum! Tunc ergo verus ades Petrus? P. Pax sit rebus. Audite, ut me Dominus eduxerit e carcere. A quater quaternis militibus per vices custodiebar. Cumque hac nocte dormirem inter duos milites, vinctus duabus catenis, carceremque custodirent ante jannam custodes, ecce adest Genius Domini, cujus in adventu domus splendore illustrata est. Is me pulsato latere expergestum, jussit surgere confestim, continuoque mihi e manibus exciderunt catenæ. Tum ille: Præcinge te, inquit, & indue sandalia, atque ita feci. Jussusque amicare pallium, & eum sequi parebam. Cum jam egressus nondum intelligerem rem veram agi, sed mihi visum cernere viderer: Jam prætergressi primos & secundos custodes, venimus ad portam ferream, qua itur in urbem, quam ultro nobis patefactam egressi, processimus vicum unum, atque ibi me reliquit ille. Tum ego, ubi ad me redii, aperte intellexi, eum a Domino missum esse ad me, ex Herodis manu & tanta Judæi populi expectatione, eripiendum. Hæc vos Jacobo & fratribus nunciabitis. Mihi alio concedendum est.

SENTENTIA.

Deum nulli carceres, nullæ catenæ prohibent,
quo

*quo minus liberet suos. Quos liberare vult
Deus, tenere nemo potest.*

PHILOSOPHI Actor. 17.

ARGVMENTVM.

Paulus Athenis de Deo & Christo, & resurrectione loquutus, Philosophis deridetur:
a Dionysio Areopagita admittitur.

Stoici, Epicurei, Paulus, Dionysius.

Possumusne ex te scire, quæ sit ista tam nova doctrina, quam affers? Nam inaudita quædam nostris auribus affers, Jesum, nescio quem novum Deum, & alteram vitam prædicans. Hæc qualia sint, velimus ex te discere. *P.* Video vos omnino, Athenienses, paulo superstitioniores. Nam cum præteriens vestra spectarem sacra, aram quoque offendi, in qua inscriptum inerat: Ignoto Deo. Eum vobis ego Deum, quem ignorantes colitis, annuncio. Deus qui fecit mundum, & omnia quæ in eo constant, cum sit cæli terræque Dominus, non habitat in templis manufactis: nec hominum manibus colitur, quasi ulla re egeat, qui ipse omnibus vitam, spiritum, omnia denique conferat: quique ductum ex unius sanguine omnium hominum genus, in omni terræ solo collocaverit: quibus stata vivendi tempora, certosque inhabitandi terminos præsinivit, ut suum Dominum quærerent, si forte pervestigare & invenire eum possent, cum tamen non procul absit ab unoquoque nostrum: